

[Locatie Fivoor]

Beslissing d.d. 19 juni 2026 inzake de klacht tegen de beslissing tot het verlenen van verplichte zorg in de vorm van de beperking van de bewegingsvrijheid. Daarnaast klaagt klager over de inname van zijn telefoon en de inname van rookwaar en een aansteker.

Samenvatting

Klager heeft zich op [d.d.] met zijn klacht tot de klachtencommissie van Fivoor gewend. De klachtencommissie heeft de klacht op [d.d.] ontvangen.

Verweerders hebben schriftelijk op de klacht gereageerd op [d.d.]. Klager heeft kennis kunnen nemen van deze reactie.

Tijdens de hoorzitting op [d.d.] is de klacht inhoudelijk behandeld.

Klager is het niet eens met de beslissing tot het verlenen van verplichte zorg in de vorm van de beperking van de bewegingsvrijheid. Daarnaast klaagt klager over de inname van zijn telefoon en de inname van rookwaar en een aansteker.

Verweerders hebben gemotiveerd verweer gevoerd tegen de klacht.

De klachtencommissie komt, met inachtneming van de standpunten van zowel klager als verweerders, tot het oordeel dat de klacht **ongegrond** is.

Beoordeling

Gelet op de ingebrachte stukken en gehoord de toelichtingen op de zitting is de commissie tot de volgende beoordeling gekomen.

De klachtencommissie stelt vast dat klager sinds [d.d.] in het kader van een zorgmachtiging op de [locatie Fivoor] verblijft. Uit de overgelegde stukken en hetgeen ter zitting naar voren is gekomen wordt duidelijk dat klager lijdt aan schizofrenie.

De verleende zorgmachtiging legitimeert, onder andere en voor zover relevant voor de behandeling van de klacht, het beperken van de bewegingsvrijheid als vormen van verplichte zorg.

Klager heeft geen toestemming gegeven voor inzage in zijn dossier. Derhalve beslist de commissie op grond van hetgeen partijen naar voren hebben gebracht. Klager is het niet eens met de beperking van zijn bewegingsvrijheid. Hij geeft daarbij aan dat hij naar buiten wil om bijvoorbeeld te wandelen en omdat hij naar het buitenland moet voor zijn beveiligingsbedrijf. Uit het verweer komt naar voren dat klager zich eerder heeft onttrokken aan begeleiding tijdens vrijheden. Klager heeft dit erkend. Gebleken is dat klager de gemaakte afspraken rondom vrijheden onvoldoende kon naleven. Het risico dat klager zich bij het opnieuw toekennen van vrijheden zal onttrekken, wordt groot geacht. De commissie acht de maatregel derhalve proportioneel gezien de eerdere ervaringen met begeleide vrijheden. Daarnaast is er bij klager sprake van recidiverende psychotische ontregelingen, beperkt ziektebesef en beperkt inzicht in de gevolgen van zijn handelen. De commissie acht de maatregel doelmatig, omdat verdere risico's op onttrekking, ontregeling en mogelijke escalatie buiten de afdeling voorkomen worden. Minder ingrijpende maatregelen, zoals begeleide vrijheden, zijn eerder onvoldoende toereikend gebleken om het risico op gevaar af te wenden. Klager heeft zich namelijk aan begeleiding onttrokken. Uit het verweer volgt dat een minder ingrijpende maatregel kan pas opnieuw worden overwogen wanneer klager gedurende langere tijd laat zien dat hij afspraken kan nakomen, instructies accepteert, bereikbaar blijft voor begeleiding en er sprake is van voldoende psychiatrische stabiliteit. De commissie

onderschrijft dit oordeel. De maatregel beschermt de veiligheid van klager zelf, zijn familie, derden, medewerkers en de maatschappelijke omgeving. De eerdere onttrekkingen in combinatie met zijn psychiatrische kwetsbaarheid, beperkte ziekte-inzicht, eerdere dreiging richting familie, middelengebruik tijdens verlof en eerdere poging tot vluchten van de afdeling, is het risico op onttrekking, verdere ontregeling en veiligheidsincidenten reëel.

Op grond van het voorgaande komt de commissie tot het oordeel dat de klacht **ongegrond** is.

Beslissing

Gelet op het bovenstaande verklaart de commissie de klacht **ongegrond**.